

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/171/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111213724
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111213724.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: G. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, o návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 162,38 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 10C/153/2011-80 zo dňa 16. januára 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu a výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 10C/153/2011-80 zo dňa 16. 01. 2012 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 162,38 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 62,38 eura od 01. 09. 2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 40,70 eura právnomu zástupcovi navrhovateľa TOMÁŠ Kušník, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil aplikáciou ust. § 517 ods. 2, § 588 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že návrhom zo dňa 11. 05. 2011 sa navrhovateľ domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým žiadal, aby bola odporkyni uložená povinnosť zaplatiť sumu 162,38 eura s príslušenstvom, ktoré tvorili úrok z omeškania 72,05 eura a úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 162,38 eura od 01. 09. 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 02. 2010 postúpil postupca Slovenský plynárenský priemysel, a.s. Mlynské nivy 44/a, Bratislava na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyni. Za preukázané súd považoval to, že postupca uzatvoril dňa 31. 07. 2007 s odporkyňou Zmluvu o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytovanie dodávok a predaj plynu odberateľovi plynu. Zároveň bolo zistené, že neoddeliteľnou časťou zmluvy boli obchodné podmienky dodávky plynu pre odberateľov, pričom podľa nich sa pri vzťahoch, ktoré nie sú zmluvou a obchodnými podmienkami výslovne upravené, primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Medzi postupcom a odporkyňou tak vznikol záväzkový vzťah, pričom na základe neho vznikla postupcovi povinnosť poskytnúť odporkyni dodávky plynu a odporkyňa sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté odbery zemného plynu, cenu stanovenú v cenníku platnom v čase uskutočnenia dodávky. Postupca vystavil odporkyni výúčtovacie faktúry na sumu 309,35 eura a 353,03 eura. Uviedol že odporkyňa ku dňu podania žaloby uhradila spolu 500 eur, žiadal priznať aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a to vo výške 7,5 % ročne zo sumy 353,03 eura od 01. 11. 2008 do 30. 04. 2010 vo výške 39,61 eura, 7,5 % ročne zo sumy 253,03 eura od 01. 05. 2010 do 01. 06. 2010, t. j. 1,66 eura, úrok 7,5 % ročne zo sumy 153,03 eura od 02. 06. 2010 do 01. 07. 2010 vo výške 0,94 eura, 7,5 % ročne zo sumy 53,03 eura od 02. 07. 2010 do 02. 08. 2010 vo výške 0,35 eura, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 309,35 eura od 06. 08. 2009 do 02. 08. 2010 vo výške 27,61 eura, úrok 9 % ročne zo sumy 262,38 eura od 03. 08. 2010 do 31. 08. 2010 vo výške 1,88 eura a 9 % ročne zo sumy 162,38 eura od 01. 09.

2010 do zaplattenia. Dňa 16. 05. 2011 bol vydaný platobný rozkaz č. k. 25RO/155/2011-27, ktorým súd návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala odporkyňa včas odpor, v ktorom uviedla že dlžnú sumu 662,38 eura zaplatila v období od 12. 04. 2010 do 13. 09. 2011. Skôr, ako zaplatil zvyšnú sumu 62,38 eura, SPP jej poslal sumu vo výške 100 eur dňa 01. 10. 2010. Nasledujúci mesiac jej SPP previedol montáž plynu po odstavení, od zavedenia plynu o žiadnej inej podlžnosti nevie. Súd mal z vykonaného dokazovania ďalej za preukázané, že medzi spoločnosťou SPP, a.s. Bratislava a odporkyňou bola uzavretá zmluva o dodávke plynu. Pohľadávka vo výške 662,38 eura ako súčet dvoch vyúčtovacích faktúr bola postúpená na navrhovateľa, pričom pôvodný veriteľ - postupník sa zaviazal, že toto postúpenie oznámi dlžníkom do 30 dní od uzavretia zmluvy, čo ale navrhovateľ nepreukázal. Medzi účastníkmi nebola sporná výška nedoplatku za dodaný plyn. V tomto smere súd poukázal, že predmetom postúpenia bola len istina vo výške 662,238 eura a nie aj príslušenstvo, čo vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky. Na základe toho navrhovateľ nebol oprávnený žiadať úrok z omeškania pred účinnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky. Mal za to, že Zmluvou o postúpení pohľadávky sa postupca (SPP) zaviazal, že v priebehu 5 mesiacov po podpise zmluvy sledovať neskôr došlé platby na jeho účet, a tieto prevádzať na účet postupníka čl. IV./3 Zmluvy. Platby mu bude postupca zasielať k 30. dňu v mesiaci. Ďalej sa postupca zaviazal / čl. IV./6 Zmluvy/ do 30 dní od podpisu zmluvy oznámi postúpenie pohľadávky jednotlivým dlžníkom. Okrem toho, odporca s navrhovateľom uzavrel dohodu o uznaní záväzku, kde okrem istiny je uvedený aj úrok vo výške 7,5 %, pričom jeho vyjadrenie je neurčité a rovnako nie je zrejmé, o akom poplatku za inkasné spracovanie malo ísť, v akej výške a z čoho tento vyplynul. Súd preto v tejto časti považoval uznanie záväzku odporcom za neurčité a v tejto časti neplatné. Mal za to, že návrh navrhovateľa je dôvodný vo výške žalovanej istiny, lebo je nepochybné, že istina vo výške 662,38 eura bola postúpená na navrhovateľa a jej výška nebola odporcom spochybnená. Po postúpení pohľadávky došlo k zaplatteniu sumy 600 eur, pričom ale suma 100 eur bola postupcom odporkyni vrátená ako preplatok. V tomto smere prijal súd záver, že so sumou 100 eur sa odporkyňa nedostala do omeškania v zmysle ust. § 520 veta prvá Obč. zákonníka, podľa ktorého sa k omeškaniu dlžníka nedôjde, ak veriteľ včas a riade ponúknuté plnenie od neho neprijme alebo mu neposkytne súčinnosť potrebnú na splnenie dlhu. Je zrejmé, že odporkyňa plnila jednotlivé splátky striedavo postupcom a postupníkovi, pričom medzi nimi bolo zmluvne dohodnuté, že neskôr došlé platby bude postupca prevádzať na účet postupníka. Z uvedeného dôvodu sa odporkyňa nedostala do omeškania so sumou 100 eur, ktorú mu postupca vrátil po jej zaplattení. Súd priznal navrhovateľovi len úrok z omeškania zo zostatku istiny a to 62,38 eura a to od 01. 09. 2010, kedy odporkyňa bola v omeškani s uvedenou splátkou, lebo zmluva o postúpení pohľadávky bola podpísaná 10. 02. 2010. Úrok bol stanovený podľa platného úroku Európskej centrálnej banky, ktorý ku dňu omeškania bol 1 % a 8 percentuálnych bodov vyšší je potom úrok vo výške 9 % ročne. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP a v konaní úspešnejšiemu navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplatteného súdneho poplatku: 16,50 eura a trov právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1, písm. a/, c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. za nasledovné úkony právnej pomoci: príprava a prevzatie zo dňa 31. 07. 2007, t. j. 650,- Sk + RP 178,- Sk = 818,- Sk/27,48 eura; podanie žaloby zo dňa 04. 05. 2011, t. j. 19,92 eura + RP 7,41 eura = 27,33 eura; vyjadrenie k odporu zo dňa 21. 08. 2011, t. j. 19,92 eura + RP 7,41 eura = 27,33 eura, celkovo 82,14 eura + 19 % DPH 15,60 eura = 97,74 eura + súdny poplatok 16,50 eura = 114,24 eura. Záverom skonštatoval, že úspech navrhovateľa v konaní bol 70 %, neúspech 30 %, celkový úspech 40 %, čo zo sumy 114,24 eura predstavuje 40,70 eura. Navrhovateľovi nepriznal odmenu za úkon - pokus o zmier, lebo tento nepovažoval za účelne vykonaný.

Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti výroku a v časti výroku o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle ust. § 220 Občianskeho súdneho poriadku ho zmenil tak, že návrhu navrhovateľa vyhovie v celom rozsahu. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav a vec nesprávne posúdil. Poukázal na to, že v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok je uvedená výška postúpenej pohľadávky ku dňu 10. 02. 2010 vo výške 353,03 eura a vo výške 309,35 eura. K jednotlivým úhradám dlžnej sumy došlo až po postúpení pohľadávok, teda v čase postúpenia nebolo možné úroky z omeškania vyčíslieť pevnou sumou, keďže príslušenstvom pohľadávky boli úroky z omeškania za obdobie odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúr do zaplattenia. Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenie zmluvy o postúpení ako i zákonné ustanovenia je zrejmé, že postúpením pohľadávky prešlo na postupníka aj príslušenstvo pohľadávky, a to v čase postúpenia pohľadávky úroky z omeškania z neuhradenej sumy 353,03 eura odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry do zaplattenia a z neuhradenej sumy 309,35 eura odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry do zaplattenia. Následnými čiastočnými úhradami zo strany odporkyne došlo k možnosti vyčíslenia úroku z omeškania pevnou

sumou, ktorá ku dňu podania žalobného návrhu predstavovala sumu 72,05 eura. Vzhľadom na uvedené nesúhlasil s názorom súdu, že návrh navrhovateľa v časti uplatnenia si úrokov z omeškania zo žalovanej istiny je neoprávnený, ale práve naopak, zdôraznil to, že dostatočne preukázal, že naňho zmluvou o postúpení prešlo spolu s istinou pohľadávky aj jej príslušenstvo a prislúcha mu nárok na úroky z omeškania uplatnené v žalobnom návrhu. Zároveň si uplatnil aj trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 29,08 eura s DPH pozostávajúce zo základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 19,92 eura s SPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 8,89 eura (za podanie odvolania).

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutých častiach výrokov procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 OSP, a dospel k záveru, že podané odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti návrhu a vo výroku o náhrade trov konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ zrušil a vec

mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, súd rozhodnutie zruší, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 167 ods. 2 OSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom veci sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Súd je povinný svoje rozhodnutie odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 OSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Za nepreskúmateľný je treba považovať aj rozsudok, v ktorom sa súd skutkovo a právne nevysporiadal s celým uplatneným nárokom, a za taký je treba považovať aj rozsudok, v odôvodnení ktorého súd neuviedol, prečo zamietol zvyšok návrhu navrhovateľa. Ak je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Odvolací súd v predmetnej veci zastáva jednoznačný názor, že rozhodnutie musí byť riadne odôvodnené, musí byť presvedčivé a musí mu predchádzať dostatočné zisťovanie skutkového stavu, na ktorý bude možné bez akýchkoľvek pochybností aplikovať príslušné ustanovenia procesného predpisu.

Predmetom odvolacieho konania bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá zvyšná časť návrhu navrhovateľa ako aj s týmto výrokom súvisiaci výrok o náhrade trov konania.

V prejednávanej veci, pokiaľ ide o zamietnutie návrhu navrhovateľa v časti ním požadovaného príslušenstva spolu v sume 72,05 eura je potrebné súhlasiť s argumentáciou súdu odvolateľa

(navrhovateľa) prezentovanom v ním podanom odvolaní zo dňa 08. 03. 2012, že súčasťou postúpenej pohľadávky v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 02. 2010 bolo aj príslušenstvo. V prospech uvedenej argumentácie nasvedčuje samotný obsah ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. článku III. bod 1 citovanej zmluvy. To, že v písomnom doklade nachádzajúcom sa na č. I. 11 spisu (doklad o postúpení sumy 353,03 eura a 309,35 eura) nie je špecifikované popri istine aj príslušenstvo spôsobilo to, že výška obidvoch istín bola stanovená ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, t. j. ku dňu 10. 02. 2010, pričom príslušenstvo tu ešte vypočítané byť nemohlo, nakoľko navrhovateľ ho uplatňoval odo dňa nasledujúceho po splatnosti obidvoch faktúr (f. č. 741089667 znejúca na sumu 309,35 eura s termínom splatnosti 05. 08. 2009 a f. č. 7410783429 znejúca na sumu 353,03 eura s termínom splatnosti 31. 10. 2008) ku dňu podania žalobného návrhu na súde prvého stupňa. Navrhovateľ v bode IV. žalobného návrhu zohľadnil čiastkové plnenia odporkyne spolu v sume 500 eur, s tým, že vzhľadom na tieto súčet 7,5 % úroku z omeškania za inkriminované obdobie určil v sume 72,05 eura. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že takisto nepovažuje 7,5 % ročné určenie pôvodného nedoplatku za dodávku plynu v sume 662,38 eura pre prípad omeškania v rozpore s dobrými mravmi (ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a obchodnými podmienkami pre opakované dodávky plynu účinnými od 01. 01. 2009. Takisto dohoda o uznaní záväzku zo dňa 30. 03. 2010 uzatvorená medzi účastníkmi konania obsahuje v sebe esenciálne náležitosti zakotvené pre tento druh právneho úkonu v ust. § 558 Občianskeho zákonníka. Náklady na inkasné konanie v sume 99,36 eura, tak ako boli špecifikované v predmetnom uznaní záväzku navrhovateľ nepožaduje, čoho dôkazom je obsah jeho odvolacieho petitu. S prihliadnutím na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní navrhovateľa ako o dôvodnom rozhodol v tom rozsahu, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia s tým, že v ďalšom konaní súd prvého stupňa pri rešpektovaní právneho názoru odvolacieho súdu (§ 226 OSP), že navrhovateľovi patrí nárok na 7,5 % p.a. úrok z omeškania zo žalovanej istiny rozhodne v tom smere, či mu patrí v žalovanej výške, resp. výške nižšej, pričom zohľadní aj časť už právoplatne priznaného úroku z omeškania počnúc od 01. 09. 2010. Z rozhodnutia prvostupňového súdu musí byť s poukazom na ust. § 157 ods. 2 OSP zrejmé, čo z požadovaného úroku z omeškania 72,05 eura a za aké obdobie bolo navrhovateľovi priznané bolo a čo nie.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.